

|                            |                                |
|----------------------------|--------------------------------|
| Súd:                       | Najvyšší súd SR                |
| Spisová značka:            | 4ECdo/90/2015                  |
| Identifikačné číslo spisu: | 2110216311                     |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 24.05.2016                     |
| Meno a priezvisko:         | JUDr. Eva Sakálová             |
| Funkcia:                   | sudca                          |
| ECLI:                      | ECLI:SK:NSSR:2016:2110216311.1 |

## UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej POHOTOVOST', s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova č. 25, IČO: 35 807 598, zastúpenej spoločnosťou Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova č. 4, IČO: 36 864 421, v mene ktorej koná doc. JUDr. Branislav Fridrich, PhD., advokát a konateľ, proti povinnej Z., bývajúcej v I., o vymoženie 434,70 eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 8 Er 495/2010, o odvolaní a dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 31. októbra 2013 sp. zn. 21 CoE 354/2012, takto

### rozhodol:

Návrh na prerušenie dovolacieho konania z a m i e t a.

Dovolanie o d m i e t a.

Odvolacie konanie z a s t a v u j e.

P povinnej náhradu trov odvolacieho a dovolacieho konania nepriznáva.

### Odôvodnenie

Okresný súd Trnava uznesením z 29. februára 2012, č.k. 8 Er 495/2010-11, exekúciu, vedenú na základe rozsudku rozhodcovského súdu, ktorý exekučný súd bližšie špecifikoval v odôvodnení uznesenia (ďalej len „rozhodcovský rozsudok“) vyhlásil za neprípustnú a zastavil ju. Rozhodol podľa § 41 ods. 2 písm. d/, § 57 ods. 1 písm. g/, § 57 ods. 2 a § 58 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (Exekučný poriadok) v spojení s § 3 ods. 1, § 4 ods. 1, § 40 písm. a/, § 44 ods. 2, § 45 ods. 1 písm. b/ a ods. 2 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní v znení neskorších predpisov, § 25 ods. 1 a 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, § 2 písm. a/ a b/ a § 3 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 1 a 5 a § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka a smernicou Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. V odôvodnení konštatoval, že v danom prípade bola uzatvorená zmluva o úvere, ktorú treba považovať za spotrebiteľskú zmluvu.

Rozhodcovská doložka, ktorá mala založiť právomoc na konanie a rozhodnutie vo veci rozhodcovským súdom, je upravená iba ako zmluvný odkaz na všeobecné podmienky zmluvy o úvere a splýva s ostatnými dojednaniami. Nebola osobitne dojednaná k zmluve o úvere, ani osobitne podpísaná a nevyplýva z nej, že povinná bola oboznámená s tým, že spory medzi zmluvnými stranami môžu byť riešené rozhodcovským súdom. Podpis na úverovej zmluve, ktorá iba formálne odkazuje na všeobecné podmienky, podľa názoru súdu nepostačuje na to, aby bola riadne preukázaná vôľa povinnej uzatvoriť rozhodcovskú zmluvu. Na základe uvedeného dospel súd k záveru, že oprávnená nemá exekučný titul, keď rozhodcovská doložka obsiahnutá vo všeobecných podmienkach poskytnutia úveru je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Toto uznesenie napadla oprávnená odvolaním.

Krajský súd v Trnave uznesením z 31. októbra 2013 sp. zn. 21 CoE 354/2012, napadnuté uznesenie potvrdil a návrhy oprávnenej na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. b/ a c/ O.s.p. zamietol. Uviedol, že v danom prípade neboli dané dôvody na prerušenie konania v zmysle uvedených ustanovení, a stotožnil sa s odôvodnením súdu prvého stupňa, ktorého rozhodnutie považujúc ho za vecne správne a odôvodnené potvrdil v zmysle § 219 ods. 1 O.s.p. Aj podľa názoru odvolacieho súdu bola v preskúmvanej veci uzatvorená spotrebiteľská zmluva obsahujúca neprijateľnú (neplatnú) podmienku. Neplatná rozhodcovská doložka nemohla založiť oprávnenie rozhodcovského súdu vydať rozhodcovský rozsudok, preto je rozhodcovský rozsudok právne neúčinný, nulitný, neschopný vyvolať právne následky a nie je spôsobilým exekučným titulom.

Uvedené uznesenie odvolacieho súdu vo výroku, v ktorom odvolací súd zamietol návrh oprávnenej na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/, napadla oprávnená odvolaním. To isté uznesenie vo výroku, v ktorom odvolací súd potvrdil prvostupňové uznesenie o zastavení exekúcie, napadla dovolaním, v ktorom uviedla, že súdy rozhodli nad rámec zverenej právomoci (§ 237 písm. a/ O.s.p.), súdy konali vo veci, v ktorej sa už právoplatne rozhodlo (§ 237 písm. d/ O.s.p.), nepodal sa návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný (§ 237 písm. e/ O.s.p.), oprávnenej bola odňatá možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.), súdy sa v konaní dopustili inej vady majúcej za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.), najmä nesprávne zistili skutkový stav a nevykonali náležité dokazovanie, a napadnuté rozhodnutie založili na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Oprávnená žiadala uznesenia súdov nižších stupňov zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie prvostupňovému súdu; zároveň žiadala dovolacie konanie prerušiť podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v spojení s § 243c O.s.p. a Súdnemu dvoru EÚ predložiť prejudiciálne otázky, ktoré bližšie špecifikovala v podanom dovolaní.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania zastúpená v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

V danom prípade dovolací súd rozhoduje o dovolaní v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tou istou dovolateľkou - vid' konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 3 ECdo 173/2013, 3 CoE 39/2013, 3 ECdo 167/2013, 4 Cdo 34/2013, 2 ECdo 148/2013, 4 Cdo 56/2013, 5 ECdo 210/2013, 5 CoE 64/2013, 6 ECdo 210/2013, 6 CoE 85/2013, 7 ECdo 30/2013, 7 ECdo 266/2014, 8 ECdo 205/2014, 8 ECdo 179/2014. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach (a to tak vo vzťahu k zastaveniu odvolacieho konania, ako aj k návrhu na prerušenie dovolacieho konania a vo vzťahu k odmietnutiu dovolania), v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O.s.p. už ďalšie dôvody neuvádza.

O trovách odvolacieho a dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., § 151 O.s.p., § 142 ods. 1 O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

**Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.